

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, nou de juny de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

15230 LLEI 23/1982, de 16 de juny, reguladora del patrimoni nacional. («BOE» 148, de 22-6-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

El Consell d'Administració del Patrimoni Nacional es configura com una entitat de dret públic, amb personalitat jurídica i capacitat d'obrar, orgànicament dependent de la presidència del Govern i exclosa de l'aplicació de la Llei d'entitats estatals autònomes.

Les seves finalitats són la gestió i administració dels béns i drets del patrimoni nacional.

Article segon.

Tenen la qualificació jurídica de béns del patrimoni nacional els de titularitat de l'Estat afectes a l'ús i servei del rei i dels membres de la família reial per a l'exercici de l'alta representació que la Constitució i les lleis els atribueixen.

A més s'integren en el patrimoni esmentat els drets i les càrregues de patronat sobre les fundacions i reials patronats a què es refereix aquesta Llei.

Article tercer.

Quan sigui compatible amb l'afectació dels béns del patrimoni nacional, a què es refereix l'article anterior, el Consell d'Administració ha d'adoptar les mesures conduents a l'ús d'aquests béns amb finalitats culturals, científiques i docents. Així mateix ha de vetllar per la protecció de l'ambient i pel compliment de les exigències ecològiques en els terrenys que gestioni i, especialment, al Monte del Pardo.

Article quart.

Integren el patrimoni nacional els béns següents:

U. El Palau Reial d'Orient i el Parc de Campo del Moro.

Dos. El Palau Reial d'Aranjuez i la Casita del Labrador, amb els jardins i edificis annexos.

Tres. El Palau Reial de San Lorenzo del Escorial, el palauet denominat la Casita del Príncep, amb la seva horta i terrenys de conreu, i l'anomenada «Casita de Arriba», amb les cases d'oficis de la Reina i de Los Infantes.

Quatre. Els palaus reials de La Granja i de Riofrío i els seus terrenys annexos.

Cinc. El Monte del Pardo i el Palau del Pardo, amb la Casita del Príncep. El Palau Reial de la Zarzuela i el predi denominat «La Quinta», amb el seu palau i edificacions annexes: l'església de Nuestra Señora del Carmen, el Convent de Cristo i edificis contigus.

Sis. El Palau de l'Almudaina amb els seus jardins, situat a Palma de Mallorca.

Set. Els béns mobles de titularitat estatal, inclosos en els palaus reials o dipositats en altres immobles de propietat pública, enunciats en l'inventari que custodia el Consell d'Administració del Patrimoni Nacional.

Vuit. Les donacions fetes a l'Estat a través del Rei i els altres béns i drets que s'afectin a l'ús i servei de la Corona.

Per a la delimitació exacta dels béns esmentats als sis primers apartats d'aquest article, cal atènyer-se al perímetre fixat pels corresponents decrets de declaració de conjunt historicoartístic. Si no n'hi ha, s'ha de seguir el criteri de preservar la unitat del conjunt monumental.

Als efectes d'aquesta Llei s'entén per «Monte del Pardo» la superfície de terreny que, amb aquest nom, apareix descrita als plans de l'Institut Geogràfic Nacional.

Article cinquè.

Formen part del patrimoni nacional els drets de patronat o de govern i administració sobre les fundacions següents, denominades patronats reials:

U. L'església i el convent de l'Encarnació.

Dos. L'església i Hospital del Buen Suceso.

Tres. El convent de les Descalzas Reales.

Quatre. La reial basílica d'Atocha.

Cinc. L'església i col·legi de Santa Isabel.

Sis. L'església i col·legi de Loreto, a Madrid, on també radiquen els esmentats als apartats precedents.

Set. El monestir de San Lorenzo del Escorial, situat a la localitat esmentada.

Vuit. El monestir de Las Huelgas, a Burgos.

Nou. L'Hospital del Rey, situat a la capital esmentada.

Deu. El convent de Santa Clara, a Tordesillas.

Onze. El convent de San Pascual, a Aranjuez.

Dotze. El Copatronat del Col·legi de Doncellas Nobles, a Toledo.

Article sisè.

U. Aquesta Llei i el reglament que es dicti per a la seva execució regulen el règim jurídic dels béns i drets del patrimoni nacional. Amb caràcter supletori, s'hi ha d'aplicar la Llei del patrimoni de l'Estat.

Dos. Els béns i drets integrats en el patrimoni nacional són inalienables, imprescriptibles i inembargables, gaudeixen del mateix règim d'exempcions tributàries que els béns de domini públic de l'Estat, i han de ser inscrits en el Registre de la Propietat com de titularitat estatal.

El Consell d'Administració del Patrimoni Nacional pot sol·licitar al Ministeri d'Hisenda, en relació amb els béns i drets a què es refereixen els dos articles precedents, l'exercici de les prerrogatives de recuperació, investigació i delimitació que corresponen a l'Estat respecte dels béns de domini públic.

Tres. Als béns que tinguin valor o caràcter historicoartístic també els és aplicable la legislació sobre patrimoni historicoartístic nacional.

Article setè.

U. El contingut dels drets de patronat a què es refereix l'article cinquè és el determinat en les seves clàusules fundacionals i, en cas d'insuficiència d'aquestes, ha de comprendre amb tota l'amplitud les facultats d'administració de les fundacions respectives. El protectorat sobre les fundacions esmentades correspon al rei amb les facultats que li atribueixen les disposicions vigents.

Dos. Els béns d'aquestes fundacions, destinats al compliment directe de les finalitats respectives, tenen les mateixes exempcions fiscals que els del domini públic de l'Estat.

Article vuitè.

U. El Consell d'Administració del Patrimoni Nacional està constituït pel president, el gerent i per un nombre de vocals no superior a deu, tots professionals de prestigi reconegut. En dos dels deu vocals s'ha de donar la condició de membre de l'Ajuntament en el terme municipal del qual radiquin béns immobles integrats en el patrimoni nacional o en alguna de les fundacions governades pel seu Consell d'Administració.

El president, el gerent i els altres membres del Consell d'Administració són nomenats mitjançant reial decret, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, a proposta i amb l'aprovació del president del Govern.

Dos. Correspon al Consell d'Administració:

a) La conservació, defensa i millora dels béns i drets del patrimoni nacional.

b) L'exercici dels actes d'administració ordinària que siguin necessaris per a la utilització adequada dels béns.

c) La direcció del personal, tant funcionaris com contractats en règim laboral.

d) Dictar les normes necessàries per a l'organització i funcionament de les diferents dependències, així com dirigir-les i inspeccionar-les.

e) Contractar, en règim de dret privat, les obres i subministraments que siguin d'interès per al patrimoni nacional, amb les formalitats prèvies que es determinin en el Reglament d'aquesta Llei, així com qualssevol altres contractes que es refereixin a l'aprofitament dels béns d'aquest.

f) La constitució amb finalitats exclusivament culturals o per al decor d'edificis públics i per un període màxim de dos anys de dipòsits de béns mobles de valor o caràcter històric o artístic, i adoptar les mesures necessàries per a la seva seguretat i conservació adequades.

En qualsevol cas, s'ha de vetllar pel manteniment íntegre de les col·leccions.

g) La promoció i el compliment de les finalitats de caràcter científic, cultural i docent a què es refereix l'article tercer.

h) Exercir l'administració dels patronats reials a què es refereix l'article cinquè.

i) La formació de l'inventari de béns i drets del patrimoni nacional, amb la intervenció dels òrgans de l'Administració de l'Estat que reglamentàriament es determini, la seva elevació al Govern i la corresponent proposta a aquest per a la seva rectificació anual.

j) La proposta al Govern d'afectació de béns mobles i immobles a l'ús i servei de la corona.

k) La proposta al Govern de desafectació de béns mobles i immobles del patrimoni nacional, quan aquests hagin deixat de complir les seves finalitats primordials. En cap cas no poden desafectar-se els béns mobles o immobles de valor historicoartístic.

l) Acceptar donacions, herències o llegats i, en general, acordar les adquisicions a títol lucratiu de qualsevol classe de béns. L'acceptació d'herències s'entén feta a benefici d'inventari.

m) Elaborar i aprovar amb caràcter anual l'avantprojecte de pressupost del patrimoni nacional i remetre'l al Govern per a la seva posterior inclusió en els pressupostos generals de l'Estat.

Article novè.

U. A l'estat lletra A) dels pressupostos generals de l'Estat s'ha d'incloure, en la secció corresponent, la dotació en la qual han de figurar els crèdits necessaris per atendre el compliment de les obligacions del patrimoni nacional.

Dos. Així mateix, excepcionalment, s'han d'aplicar al patrimoni nacional els crèdits pressupostaris que figuren en les seccions corresponents dels diferents ministeris,

quan aquests els destinin a la realització d'activitats pròpies de la seva competència que guardin relació amb béns del patrimoni nacional.

Tres. Els fruits, rendes, percepcions o rendiments de qualsevol naturalesa produïts pels béns que integren el patrimoni nacional s'ingressen al Tresor públic.

Quatre. Per tal d'ordenar la gestió econòmica del patrimoni nacional s'ha de formar per a cada exercici un pressupost de conformitat amb el que preveu la Llei general pressupostària.

Cinc. La comptabilitat del patrimoni nacional s'ha d'ajustar a les normes aplicables als organismes autònoms de caràcter administratiu.

Sis. El president i, per delegació, el gerent, tenen la facultat de disposar despeses i ordenar els pagaments corresponents.

Set. La intervenció i fiscalització dels actes de reconeixement i liquidació dels drets i obligacions són a càrrec de la Intervenció General de l'Estat per mitjà d'un interventor delegat.

Vuit. L'examen i censura dels comptes del patrimoni nacional corresponen al Tribunal de Comptes.

Article deu.

El personal al servei del Consell d'Administració del Patrimoni Nacional està integrat per funcionaris de les diverses administracions públiques i per treballadors contractats d'acord amb la legislació laboral.

Els funcionaris que prestin els seus serveis al Consell d'Administració del Patrimoni Nacional queden en la situació administrativa que els correspongui, d'acord amb les normes aplicables al seu cos de procedència.

DISPOSICIÓ FINALS

Primera.—El Govern, amb l'informe previ del Consell d'Administració del Patrimoni Nacional, ha de dictar, en el termini d'un any, el Reglament general per al desplegament i execució d'aquesta Llei, en el qual s'ha de regular el règim de visita als immobles del patrimoni i dels patronats reials, amb criteris anàlegs als de la legislació sobre monuments historicoartístics.

Segona.—Als efectes del que preveu la disposició transitòria segona, s'entenen exclosos del perímetre del Monte del Pardo els terrenys que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es trobin arrendats o cedits a qualssevol entitats, la relació dels quals s'ha d'establir reglamentàriament.

Tercera.—U. Les funcions atribuïdes al cap de l'Estat pel Decret llei de vint-i-tres d'agost de mil nou-cents cinquanta-set, en el patronat de la Fundació que constitueix, s'entenen referides al Consell d'Administració del Patrimoni Nacional.

Dos. El Govern ha de constituir una comissió en la qual estiguin representades les entitats titulars de relacions jurídiques amb la fundació creada pel Decret llei de vint-i-tres d'agost de mil nou-cents cinquanta-set. Aquesta comissió ha d'elaborar i elevar al Govern una proposta sobre el règim jurídic dels béns integrats en el patrimoni de la fundació i sobre les situacions jurídiques derivades del Decret llei esmentat.

Tres. S'autoritza el Govern a regular, mitjançant un reial decret, les matèries objecte del Decret llei de vint-i-tres d'agost de mil nou-cents cinquanta-set amb les finalitats següents:

a) Adequar la fundació als preceptes d'aquesta Llei i establir el nou règim jurídic dels seus béns, i disposar, quan escaigui, la seva integració en el patrimoni de l'Estat.

b) Proveir, especialment, el règim jurídic dels béns que hagin de quedar sotmesos a la legislació aplicable sobre cementiris i sepultures.

c) Pel que fa a la resta, resoldre o fer una novació en els termes que corresponguin de les relacions i situacions jurídiques a què es refereix el número anterior.

DISPOSICIONSTRANSITÒRIES

Primera.—A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'actual Consell d'Administració del Patrimoni Nacional cessa en les seves funcions, i s'ha de procedir immediatament al nomenament del nou Consell, d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

Segona.—Els béns afectes al patrimoni nacional amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no inclosos en la relació de l'article quart, s'integren en el patrimoni de l'Estat, llevat del cas de les forests, la titularitat de les quals queda transferida a l'Institut Nacional per a la Conservació de la Naturalesa.

El Govern, en el termini de sis mesos, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha d'adoptar les decisions oportunes amb vista a l'afectació ulterior dels béns expressats, d'acord amb la seva naturalesa, i amb la consulta prèvia als ajuntaments al terme dels quals radiquin aquells. En cas que el perímetre dels béns abracci més d'un terme municipal, la consulta s'ha de formular a la Diputació Provincial o, si s'escau, a la comunitat autònoma o ens preautonòmic.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL ÚNICA

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern, mitjançant un reial decret, ha de constituir una comissió de tres experts que, en el termini de sis mesos, ha d'emetre un dictamen sobre l'inventari de béns a què es refereix l'article quart, vuit. Un dels seus membres és l'interventor general de l'Estat o funcionari en qui delegui; l'altre l'ha de proposar la Reial Acadèmia de Belles Arts de San Fernando, i el tercer és el director general de Belles Arts, Arxius i Biblioteques o funcionaris en qui delegui.

El dictamen s'ha de sotmetre al Govern, el qual l'ha de remetre a les Corts Generals.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades la Llei de set de març de mil nou-cents quaranta i totes les altres disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, setze de juny de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

17236 LLEI 25/1982, de 30 de juny, de l'agricultura de muntanya. («BOE» 164, de 10-7-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

CAPÍTOL PRIMER

Delimitació de zones d'agricultura de muntanya i sistema de competències

Article primer.

Aquesta Llei té per objecte l'establiment d'un règim jurídic especial per a les zones d'agricultura de muntanya amb la finalitat de possibilitar-ne el desenvolupament social i econòmic, especialment en els aspectes agraris, mantenir un nivell demogràfic adequat i atendre la conservació i restauració del medi físic, com a hàbitat de les seves poblacions.

Article segon.

U. Es consideren zones d'agricultura de muntanya, als efectes d'aquesta Llei, els territoris homogenis que, amb la declaració prèvia a la qual es refereix l'article quart d'aquesta Llei, estiguin integrats per comarques, termes municipals o parts d'aquests que es trobin en qualsevol dels casos següents:

a) Estar situats, almenys en un vuitanta per cent de la seva superfície, en cotes superiors als mil metres, amb l'excepció dels altiplans cultivats, les característiques agrològiques i d'extensió dels quals s'assemblin a les d'agricultura de planura.

b) Tenir un pendent mitjà superior al vint per cent o una diferència entre les cotes extremes de la seva superfície agrària superior als quatre-cents metres.

c) Tenir vocació predominantment agrària i concórrer-hi simultàniament circumstàncies d'altitud i pendent que, sense arribar a assolir els valors indicats, donin lloc a circumstàncies excepcionals limitadores de les produccions agràries que les faci equiparables a les zones d'agricultura de muntanya, definides de conformitat amb els apartats anteriors.

Dos. Les comunitats autònomes, sobre la base de la configuració del seu territori i de la normativa pròpia derivada de les competències reconegudes en els seus Estatuts, poden elevar o reduir en casos concrets els límits mínims als quals es refereix el número anterior. En qualsevol cas, aquestes decisions no afecten el règim comprès en aquesta Llei, llevat que aquesta modificació sigui assumida de manera expressa pel Govern de l'Estat als efectes de l'aplicació de tots o part dels seus beneficis.

Article tercer.

U. Dins de cada zona d'agricultura de muntanya es qualifiquen com a àrees d'alta muntanya als efectes d'aquesta Llei i són objecte de protecció especial, els territoris situats en cotes superiors al límit natural en altitud de la vegetació arbòria corresponent a l'ecosistema de la zona esmentada.

Dos. Aquesta qualificació es pot estendre a les àrees immediates de cotes inferiors quan sigui necessari per a la protecció contra l'erosió o el despreniment d'allaus de neu o ho aconselli la fragilitat dels ecosistemes.

Article quart.

U. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació o les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves respectives competències, poden procedir a la delimitació perimetral de les superfícies en les quals concorrin les característiques assenyalades als articles segon i tercer d'aquesta Llei, als efectes de la declaració posterior de zona d'agricultura de muntanya i àrees d'alta muntanya.

Dos. La concurrència dels supòsits previstos a l'article segon no implica per si sola el dret al reconeixement dels